PSALMUL 10

1. [1]De ce stai așa departe,
DOAMNE,-n vreme de necaz,
[2]când cei slabi cad jertfă-n cursa
celui rău și făr’ de-obraz?
[3]Se fălește cu batjocuri
și cu pofta lui cel rău —
[4]cel rău zice cu trufie
că nu este Dumnezeu.

2. [5]Treburile lui merg bine,
el vorbește cu dispreț,
pe-a Ta judecată, Doamne,
el nu pune niciun preț.
[6]„Nu mă clatin — zice dânsul
—,
sunt scutit de nenoroc!”
[7]Plină-i gura lui de blestem
și sub limbă poartă foc.

3. [8]Stă la pândă lângă sate,
ucigând nevinovați,
[9]stă la pândă-ascuns ca leul,
să-i atragă-n al său laț.
[10]Se îndoaie, se apleacă
și săracii-n gheare-i cad,
[11]el își zice că nu vede
Dumnezeu al lui păcat.

4. [12]Scoală, DOAMNE, ‘nalță-Ți mâna,
nu-i uita pe-ai Tăi săraci!
[13]De ce să hulească cel rău
că Tu-i uiți și că Tu taci?
[14]Dar Tu vezi, Tu știi durerea
celui singur și sărman,
în nădejdea Ta se lasă
cel nenorocit și-orfan.

5. 15Doamne, Tu zdrobește-i
brațul
celui care face rău,
pedepsește-i făr’delegea,
pierde-l Tu din ochiul Tău!
16DOMNU-n veci împărăți-va,
cei răi pier din țara Sa.
17Tu-auzi, DOAMNE,
rugăciunea
celor cu durere grea!

6. Le dai inimii-ntărire
și spre ei urechea-Ți pleci,
[18]la orfanul care strigă,
Doamne, fă-i dreptate-n
veci!
Și să-i faci dreptate celui
asuprit și abătut,
ca să nu mai sufle groaza
omul cel luat din lut.